

“DE ZANDBERG”

Kwartaalbericht over het wel en wee op onze boerderij

Nr 54 - Zomer/herfst 2017

Introductie

We begonnen met het schrijven van deze nieuwsbrief op zaterdag 1 juli. Echt waar. Om 12.00u 's middags om precies te zijn, toen de zon nog hoog aan de hemel stond. Wat we toen opschreven is inmiddels een tikje achterhaald, en hebben we er dan ook maar uitgeknipt. De laatste aanpassing dateert van 17 september. Toen schreven we dat “de regen met ongeveer 11.4 mm per uur naar beneden komt, zodat de oprit in een soort plasdras gebied is veranderd - we zouden er subsidie voor kunnen aanvragen”.

En ook: “De tuinvogels, die zich in steeds grotere groepen rondom het erf ophouden, vinden het allemaal prima. Waarschijnlijk levert het een hoop lekkers op qua mugjes, vliegjes en slakjes en aan zaden was ook al geen gebrek. De bofferds. Mynne, Moos en Poes liggen zich op de bank voor te bereiden op het moment dat de kachel weer aangaat”.

De kachel is inmiddels aan en Poes, Moos en Mynne liggen er nog steeds. Voor de vogels heeft Robert recent een onwaarschijnlijke hoeveelheid vogelvoer ingeslagen. Hoewel dat niet zo onwaarschijnlijk is, want eigenlijk doet hij dat elk jaar. Zijn hele zakgeld gaat er aan op.

De geiten hebben wederom “hun onderlinge geschillen tijdelijk bijgelegd en staan met z'n allen in de shelter te wachten tot de bui over is en ze weer kunnen kissebissen over wie het lekkerste hapje krijgt (letterlijk en figuurlijk, want de paartijd zit er ook weer aan te komen)”. Maar het lekkerste

hapje is al vergeven: Bella en Hella zijn gedekt door een jonge blonde Adonis genaamd Sweelhoeve Liquid. Rap als water, inderdaad.

De moestuin, die toen nog vol groenten stond, is inmiddels zo goed als leeg, omgespit en van compost voorzien. Klaar voor de volgende ronde. En er ligt nog altijd heel veel hooi keurig droog op zolder. De bijen, hoewel toen al ingewinterd, zien we nog steeds bij mooi weer wel vliegen dus die zijn er ook nog steeds. Kortom: de rust is een beetje weergekeerd op de Zandberg en dus is er tijd om nu eindelijk eens die verdraaide nieuwsbrief af te maken!

Bij-praten

Van de week waren ze nog aan het vliegen, ook al valt er steeds minder voor ze te halen. Nog wat bloeiende klimop, de laatste zomerbloeiërs, maar dat was het dan wel weer. Inmiddels zit er bij elk van de vijf kasten zo'n 20 liter suikerwater in, dus omkomen van de honger zullen ze deze winter niet.

Dat was natuurlijk ook wel nodig, want midden juli hebben we nog een kilo of 35 aan honing van ze afgepakt. Dat ons dat niet in dank werd afgenomen merkten we, toen we de volken tegen varroa gingen

beschermen. Dat doen we door in tijm-olie gedrenkte stripjes op een volk te leggen. Maar daarvoor moet je de kasten wel openmaken en toen vonden ze het gepast om even te laten merken dat ze niet blij met ons waren.

Nou was het die dag ook opeens snertweer, dus we hadden allemaal geen beste bui. Enfin, snel kast open, stripje er op en nog sneller weer dicht. Met uiteindelijk twee steken viel het nog mee.

Inmiddels staan ze allemaal in de winterstand, dus afgezien van wat voorzorgsmaatregelen tegen de muizen hoeft er tot volgend voorjaar even niets meer.

Hooi

Hooien, het blijft één van de spannendste momenten in het jaar op de Zandberg. Omdat je afhankelijk bent van een aantal factoren waar je niet of nauwelijks invloed op hebt. Om te beginnen is er het broedseizoen van de weidevogels. Omdat ons hooiland onder agrarisch natuurbeheer valt, mogen we pas na 15 juni maaien. Anders zouden we al die broedende Kievieten en grutto's ondersteboven maaien, en dat willen we natuurlijk niet. Mooi droog weer vóór 15 juni zien wij dus met lede ogen aan ons voorbij trekken.

Gelukkig was het dit jaar ook na die datum nog een aantal dagen prachtig hooiweer. Maar om de één of andere reden presteren wij het altijd om de hooi-actie in gang te zetten als de eerste regen al weer voorspeld is, zodat het alsnog een race tegen de klok wordt.

Want de volgende lastig te beheersen factor betreft de loonwerkers die moeten maaien, schudden, op wissel leggen en pakjes persen. Iedereen wil natuurlijk tegelijkertijd zijn grasland gemaaid, dus ze werken zich drie slagen in de rondte om het allemaal gedaan te krijgen. En omdat wij maar een kleine speler zijn, moeten we oppassen dat we niet van het prioriteitenlijstje afvallen. Gelukkig zit Robert daar dagelijks meermaals bellend bovenop en het gaat ook eigenlijk altijd wel goed. Maar spannend is het wel. En ook nu begonnen de eerste druppels te vallen toen wij 's avonds laat pakje 195 van de 198 van het veld haalden en naar binnen brachten. Pfoeh!

In de moestuin

Het goede nieuws uit de moestuin was dit jaar: haast geen slakken. Nu waren we ook al vanaf de allereerste dag dat er een plantje de tuin in ging, begonnen met 's avonds een slakkenrondje te lopen. En dat heeft waarschijnlijk wel geholpen want meer dan een paar handen vol hebben we niet opgeruimd. Dat is wel eens anders geweest: vorig jaar ruimden we er op één avond soms wel 200 op. Daar wordt je redelijk moedeloos (en moordzuchtig) van. Maar dit jaar viel het dus erg mee. Huisjesslakken laten we trouwens sowieso zitten: daar zorgen de merels wel dat het niet uit de hand loopt.

De vlinders waren dit jaar ook laat, zodat zelfs de koolplantjes zonder netten het seizoen doorgemaakt zijn. Konijnen hebben zich na aanleg van het nieuwe hek ook niet meer in de tuin laten zien (daarbuiten wel, en we vinden ze ook regelmatig in onderdelen op de voordeurmat). En verder dankzij regelmatig sproeien in

het begin van het seizoen een heel behoorlijke oogst, die we nu nog altijd aan het verwerken zijn.

Geitjes

Dit voorjaar moesten we zoals eerder gemeld afscheid nemen van Aagje en Dirkje, de stammoeders van onze kudde. Maar met de twee dochters van Maartje (de dochter van Dirkje) zijn we inmiddels weer op sterkte. Omdat we de beide Saartjes volop de kans wilden geven om goed te groeien hebben we ze alle melk van Maartje op laten drinken. Daardoor moesten we ons zelf behelpen met de melk van Liesje. Die had alleen een bokje gekregen (wel een reusachtig groot bokje) maar we vonden dat die best de melk met ons kon delen. Zaten we in ieder geval niet helemaal zonder. Maar van kaas maken is er dit seizoen dus niets terecht gekomen. En geitenvlees voor de verkoop gaat er ook niet komen, want dat ene bokje gaat natuurlijk in onze eigen vriezer. Jammer, we weten dat we er een paar trouwe klanten mee teleurstellen. Maar zoals gezegd komen er volgend voorjaar weer nieuwe lammetjes, dus: wie weet!

Vakantie op / van de Zandberg

Geen tijd om de nieuwsbrief af te maken, maar wel tijd voor allerlei leuke tripjes. Dat maakt duidelijk waar de prioriteiten liggen.

Van het voorjaar waren we, zoals eerder gemeld, met onze vrienden Helen en Orhan op Sri Lanka. En in de zomervakantie zijn we, naast twee fijne weken op de Zandberg, samen anderhalve week naar Duitsland geweest. Eerst naar Münster, omdat we via via gehoord hadden van het tienjaarlijkse Skulptur Projekt. Dan zijn er in de hele stad beelden, installaties en videokunst te zien. Allemaal in de openbare ruimte, voor iedereen toegankelijk. Het was prachtig weer en dus hebben we fietsen gehuurd om ons te verplaatsen en op die manier een aantal prachtige kunstwerken gezien.

Van Münster zijn we naar Duisburg en Düsseldorf gegaan. Ook daar weer hele hippe kunst, en ook prachtige architectuur m.n. in de havengebieden. En ook daar weer heerlijk kunnen fietsen, langs de Rijn en naar Museum Insel Hombroich.

Er bleek nog veel meer het bekijken waard in het Ruhrgebied (o.a. oude industriële sites), maar de vakantie zat er op dus dat bewaren we voor een volgende keer (gelukkig is het lekker dichtbij).

En volgende week vertrekken we voor een lang weekend naar Venetië, ons vaste Biënnale reisje.

Tenslotte

Nog een paar korte nieuwsberichten:

- Tussen de bedrijven door hebben we op een mooie zomerse dag ook nog de poel opgeruimd.

- Mary-Ann heeft namens de lokale inkerverenigingen in het kader van stimulering van de biodiversiteit in Rivierenland wethouder Marcel Melissen van Tiel een bijenboom kado gedaan

- Ook nog een paar culturele avondjes achter de rug: muziek van o.a. Jeroen van Vliet in de Verkadefabriek, Yuri Honing in het Honigcomplex en Konrad Konselleck in het Bimhuis, theater van TGA (Kleine Zielen), opera van DNO (Eliogabalo) en film bij Cinemec (Blade Runner 2049, met 3D-bril, echt waar!).

*Fijn najaar en
tot de volgende nieuwsbrief
die hopelijk niet zolang op zich laat wachten ...
!*

HERFST

DE BIOMASSA VALT WEER VAN DE BOMEN

Loesje

Postbus 1045
6801 BA Arnhem
www.loesje.nl